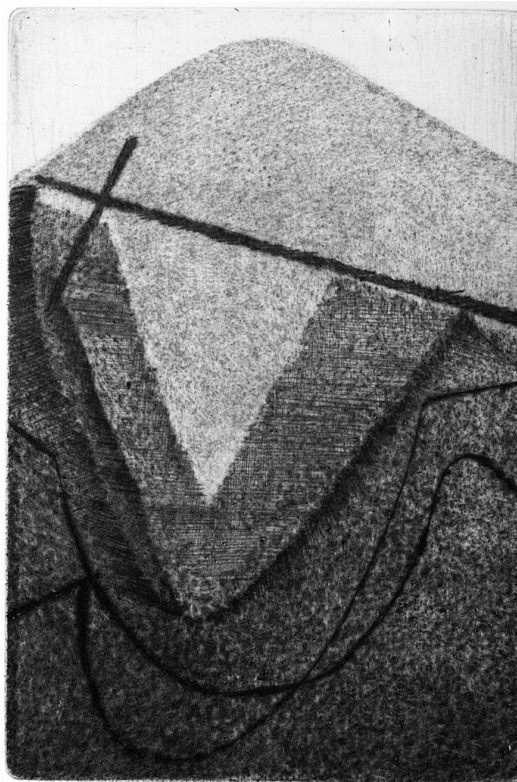
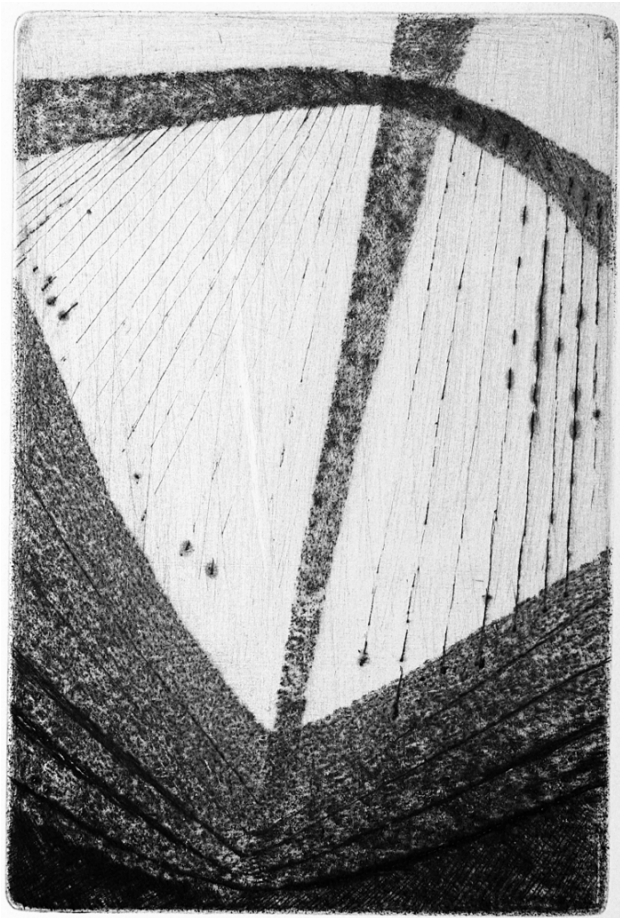

Galerie Karla Samšiňáka

Šolcův statek v Sobotce
Šolcova čp. 133

Vstupné dobrovolné
Otevřeno denně 8-11 a 13-17

7. července – 17. srpna 2012

Vernisáž: sobota 7. července ve 13 hodin
Vystoupí: Hana Kofránková (recitace)

Občanské sdružení

Přátelé Šolcova statku

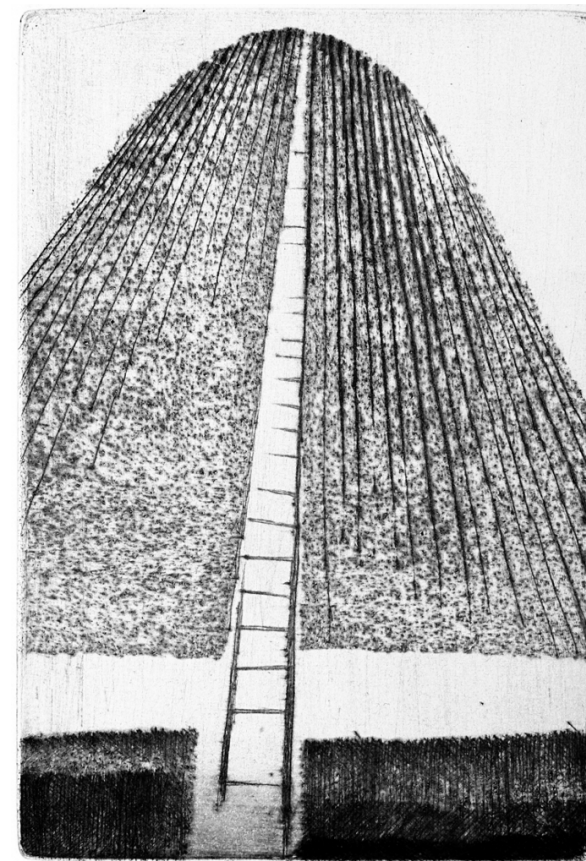
Vratislavská 385, Praha 8, 181 00
IČO 270 02 128
č. účtu 2255406001 / 5500
www.solcuvstatek.cz

Šolcův statek v Sobotce
Galerie Karla Samšiňáka

Ludmila Jandová

Grafika – duchovní náměty

7. července – 17. srpna 2012

Ludmila Jandová

Grafika - duchovní náměty

Výstava grafičky a malířky Ludmily Jandové se zaměřením na duchovní tematiku navazuje na Šolcově statku na výstavu Bohumila Reynka. Autorka začala v šedesátých letech Reynka navštěvovat v Petrkově, malé vesnici u Havlíčkova Brodu, tak jako jiné osobnosti české výtvarné kultury (Mikuláš Medek, Olbram Zoubek, Jaroslav Šerých aj.). Seznámila se zde s jeho tvorbou a v osobnosti Bohuslava Reynka spatřovala také vzor lidský a duchovní.

Co znamenal pro Bohuslava Reynka rodný Petrkov, znamená pro Ludmilu Jandovou Osík u Litomyšle. Rodiště, okolní krajina a život v ní představoval trvalý zdroj inspirace její tvorby. Krajina se promítá téměř do všech jejích námětů. Shodným rysem s tvorbou Bohuslava Reynka je i to, že spjatost s místem jí nebránila vstřebávat informace českého i evropského kulturního prostředí a připoutat pozornost obdivovatelů výtvarné tvorby, kteří byli nakloněni duchovním kvalitám umění.

Ludmila Jandová se narodila 3. srpna 1938. Absolvovala Odbornou školu sklářskou v Železném Brodě a ve studiu pokračovala na Akademii výtvarných umění v Praze. Nejprve v jednoleté přípravce u profesora Karla Müllera a dalších šest let u profesorů Vladimíra Silovského a Vojtěcha Tittelbacha. Na škole se seznámila s budoucím manželem Františkem Jandou, žákem sochaře Vincence Makovského. Promovala v roce 1965 cyklem Zvířecí mateřství. Další rok působila na AVU jako asistentka a v období 1966–1969 jako aspirantka. Po úspěšné aspirantuře se s manželem vrátila do Osíka a známé prostředí jí v nadcházejících temných letech poskytlo útočiště.

Ve své kreativitě a velkém pracovním nasazení zasáhla Ludmila Jandová hned do několika oblastí výtvarného umění. Známa je především jako grafička a knižní ilustrátorka. Za její autorské spolupráce vznikla celá řada bibliofilů a krásných tisků, ale i užitkových knih, vydaných nákladem veřejných, ale i soukromých vydavatelů (Kruh, Biblos,

soukromé tisky L. Kundery). Ve volné grafické tvorbě se její doménou stala hlubotisková technika suché jehly a tisk z výšky (zejména linoryt a solořez). Grafické listy často dotvářela kolorováním akvarelem, nebo aplikací tiskařských barev přímo na desku. Vedle grafické práce vytvořila také několik mozaik a vitráží pro architektonické interiéry a exteriéry.

Introvertní povaha Ludmily Jandové vymezuje tematický okruh, jímž se ve své tvorbě zabývala. V názvech grafik a obrazů se nejčastěji objevují pojmy: mlčení, prázdno, krajina, sen, tajemství, místo. V těchto dílech rozvíjí v nepředmětné rovině to, co započala již v grafických cyklech sedmdesátých let (např. Ptáci a prostor, Nekonečné prostory a Okna). Od počátku devadesátých let převažují nad grafickou tvorbou obrazy a kresby, jimiž autorka tematicky navazuje na bezprostředně předcházející grafické listy. Techniky pastelu a temper umožňují Jandové experimentování s malířskou plochou.

Je logické, že jako hluboce věřící autorka spolupracovala i s církví. Její díla zdobí mimo jiné katedrálu svatého Ducha v Hradci Králové či královéhradeckou biskupskou rezidenci, vytvořila také logo pro Diecézní eucharistický kongres, který proběhl v Hradci Králové v roce 2002. Za celoživotní dílo a přínos pro církev obdržela od papeže Jana Pavla II. vyznamenání udělované kněžím i laikům za zvláštní zásluhy (pro ecclesia et pontifice). Jedná se o nejvyšší vyznamenání, které může papež udělovat i laikům. Litomyšl jí udělila Zvláštní Cenu za přínos městu.

Ludmila Jandová zemřela 20. října 2008.

V rodném Osíku byla vybudována galerie a depozitář jejího díla – White Gallery, kterou spravuje syn Martin Janda. Jedná se o unikátní stavbu spojující depozitář s výstavní síní vytvořený za účelem archivace a dokumentace díla z autorčiny pozůstalosti.

Ivan Kozel s použitím textu
Ivo Bindera a Nadi Vitanovské

Výstava vznikla za spolupráce White Gallery v Osíku u Litomyšle
Grafiky na pozvánce jsou z cyklu *Golgota*.
Autorkou fotografie je Katuše Krejčíková.

